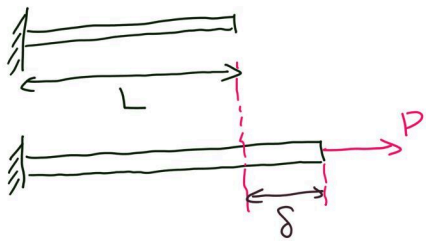

Επίρραξη παραμόρφωσης σε ράβδους

$P(\delta)$: το φορτίο $P = P(\delta)$ είναι συνάρτηση της επιμήκυνσης δ της ράβδου, σε κάθε φάση της παραμόρφωσης. Αν το υλικό είναι γραμμικά ελαστικό τότε η συνάρτηση $P-\delta$ είναι γραμμική. Η δύναμη P παράγει έργο πάνω στη μετατόπιση δ , ίσο με

$$W = \int_0^{\delta_1} P(\delta) d\delta$$

Το W ισούται με το εμβαδόν της επιφάνειας $OABCO$.

Το έργο W αποθηκεύεται είτε στο υλικό είτε κατά ένα μέρος του στη ράβδο. Το μέρος του W που αποθηκεύεται στη ράβδο κατά τη διαδικασία της φόρτισης, δίνεται επίρραξη παραμόρφωσης της ράβδου.

Εστω A το όριο ελαστικότητας του υλικού της ράβδου.

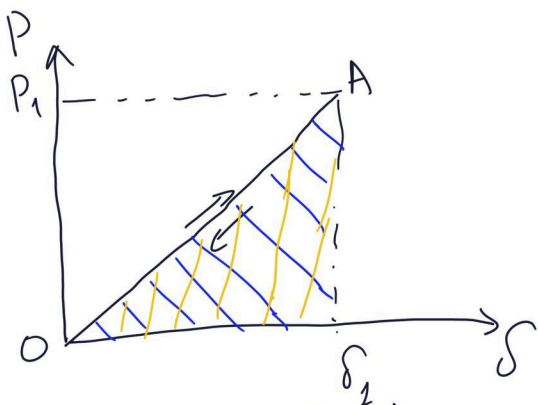
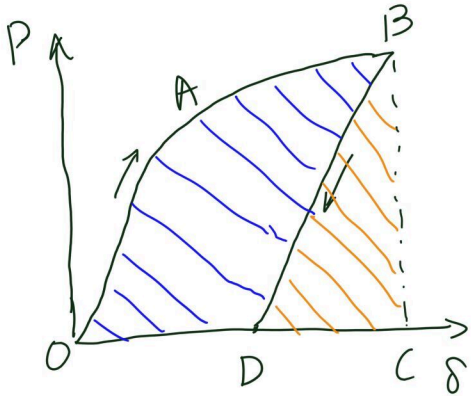
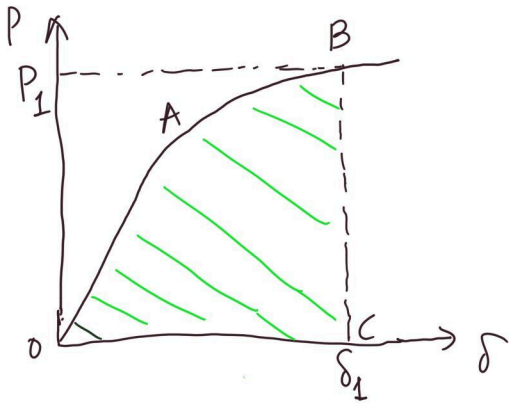
BD : ενδία αποφόρτισης της ράβδου

$W =$ εμβαδόν της επιφάνειας $OABCO$

Το μέρος του W που αποθηκεύεται στο περιβάλλον μέσα στην αποφόρτιση παριστάνεται από το εμβαδόν του τριγώνου BCD .

Το μέρος του W που χάνεται κατά τη διαδικασία της μόνιμης παραμόρφωσης της ράβδου, είναι το αναρροιστικό από το εμβαδόν $OABDO$.

Το εμβαδόν BCD παριστάνει την αποθηκευμένη επίρραξη παραμόρφωσης στη ράβδο κατά τη διαδικασία της φόρτισης.

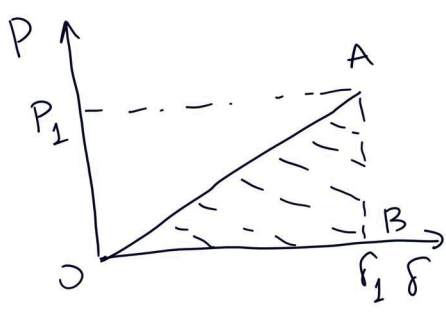
Για γραμμικά ελαστικό συμπεριφορά μέχρι το σημείο A , η καμπύλη OA και AO (φόρτισης και αποφόρτισης), συμπίπτουν. Τότε ολόκληρο

το W αποθηκεύεται στη ράβδο ως επίρραξη παραμόρφωσης U και

αποδίδεται πίσω στο περιβάλλον μέσα από την αποφόρτιση.

Τότε $U = W$.

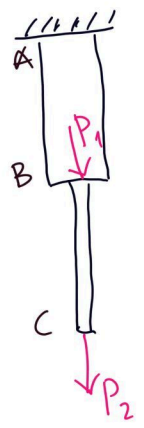
Ενεργειακές σχέσεις για τη γραμμικά ελαστική συμπεριφορά

Εμβαδόν
 $W = U = (OAB) = \frac{1}{2} P_1 \delta_1$

Επειδή
 $\delta = \frac{PL}{EA}$ EA: αξονική σκληρότητα
 έχουμε ότι
 $U = W = \frac{P^2 L}{2EA}$ ή $U = \frac{EA \delta^2}{2L}$

Έχω μη γραμμική σχέση $U(P)$ ή $U(\delta)$, παρόλο που έχουμε γραμμική σχέση $P(\delta)$ λόγω της γραμμικά ελαστικής υλίκης. Λόγω της μη γραμμικής σχέσης $U(P)$ ή $U(\delta)$ δεν ισχύει η αρχή της επαλληλίας για την ενέργεια παραμόρφωσης.

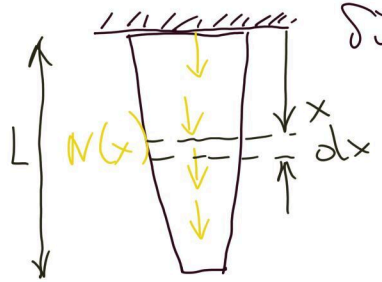
$U = U_{ABC} + U_{BC}$ Γενικά $U = \sum_{i=1}^n U_i$

Για γραμμικά ελαστικά υλικά

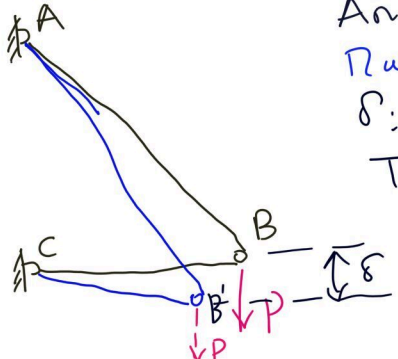
$U = \sum_{i=1}^n \frac{N_i^2 L_i}{2E_i A_i}$

Για μη ομογενή (με συνεχώς μεταβαλλόμενη διατομή) ράβδου, που υφίσταται σε συνεχώς μεταβαλλόμενη εσωτερική δύναμη $N(x)$ έχουμε:

$U = \int_0^L \frac{N^2(x) dx}{2EA(x)}$

Υπολογισμός μετακινήσεων με χρήση της ενέργειας παραμόρφωσης

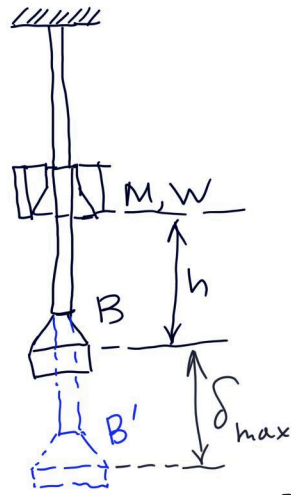
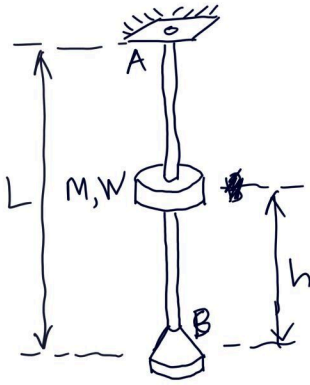

Αναπαράφω σχήμα } Εννοία ράβδου
 Παραμορφωμένο σχήμα } AB και BC
 δ : Κατακίση μετακίνηση του σημείου B.
 Το έργο της P , $W = \frac{P\delta}{2}$ για γραμμικά ελαστικά υλικά
 Επειδή $U = W$
 μπορώ να υπολογίσω το δ από τη σχέση $\delta = \frac{2U}{P}$
 Το $U(N_{AB}, N_{BC})$ θα γραφεί ως συνάρτηση των εσωτερικών δυνάμεων των ράβδων.

Επιμήκυνση ράβδου λόγω υποστατικής φόρτισης

2d εικόνα

Κατά την μέωση του κοιλίου, βάρους W και μάζας M , από ύψος h , έχουμε μέγιστη επιμήκυνση δ_{max} στην ράβδο AB , καθώς το κοιλίο κολλάει στην φθάνετα στο σημείο B .

Το κοιλίο είναι δυναμικό, διότι η υποστατική δύναμη W εφαρμόζεται ανεπίρροια στο άκρο B της ράβδου. Έχω δυναμική και όχι στατική φόρτιση. Η μέγιστη παραμόρφωση του σημείου B , λόγω ταλάντωσης πάνω-κάτω, θα είναι η δ_{max} .

Τη στιγμή που αναρριχόμαστε η δ_{max} στο B , θα έχω την ενεργειακή εξίσωση

$$W(h + \delta_{max}) = \frac{EA \delta_{max}^2}{2L} \quad (1)$$

Η λύση της (1) ως προς δ_{max} είναι:

$$\delta_{max} = \delta_{st} + (\delta_{st}^2 + 2h\delta_{st})^{1/2} \quad (2)$$

όπου

$$\delta_{st} = \frac{WL}{EA} = \frac{MgL}{EE} \quad (3)$$

EA : ατομική σταθερότητα της ράβδου
 g : εντάχωνος βαρύτητας

Η (2) γράφεται και ως

$$\delta_{max} = \delta_{st} \left[1 + \left[1 + \frac{2h}{\delta_{st}} \right]^{1/2} \right] \quad (4)$$

δ_{st} : η επιμήκυνση της ράβδου υπό στατική (αρχική) φόρτιση μεγέθους W .

Για $h \approx 40 \delta_{st}$: $\delta_{max} \approx 10 \delta_{st}$

Μεγάλη διαφορά στην κινηματική ανύψωση μιας ράβδου, υπό δυναμική φόρτιση, σε σχέση με την κινηματική ανύψωση υπό στατική φόρτιση, ίδιου μεγέθους.

Αν αφήσουμε αντί το βάρος W του κοιλίου να αναρριχθεί στην φθάνετα, από ύψος $h=0$, τότε η (4) δίνει $\delta_{max} = 2 \delta_{st}$. Έχω δηλαδή διπλάσια επιμήκυνση αν το φορτίο εφαρμόζεται ανεπίρροια (από ύψος $h=0$) στην ράβδο

